ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Το σήμα που ανακάλυψαν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για το πρόγραμμα ταξικής προδοσίας

Των Γιάννη Χατζηγιάννη και Νίκου Πελεκούδα*

30 Μάη 2018 : " Ημέρα Πανεθνικής Δράσης" για τις ανάγκες του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και των Βρυξελλών

Για 30 Μάη, οι τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις ΓΣΕΕ & ΑΔΕΔΥ, αγκαζέ με επαγγελματικούς φορείς κήρυξαν απεργία και "πανεθνική ημέρα δράσης". Τα χρόνια των μνημονίων όχι λίγες φορές, διάφοροι επαγγελματικοί φορείς συντονίστηκαν με τους αγώνες των εργαζομένων κηρύσσοντας απεργία, προβάλλοντας τα δικά τους αιτήματά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα μικροαστικά στρώματα συνεθλίβησαν από τη κρίση και τα πιο φτωχά από αυτά βρέθηκαν σε αγώνες και σε ορισμένες περιπτώσεις στο πλευρό της εργατικής τάξης. Όμως μέχρι σήμερα δεν είχε υπάρξει ένα τόσο λεπτομερές μνημόνιο συναντίληψης με επαγγελματικούς φορείς που εκπροσωπούν τους φτωχούς βιοπαλαιστές, όσο η ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου τους εργάτες.

Το υπογεγραμμένο κείμενο δεν είναι η προσχώρηση των μικροαστικών στρωμάτων στο πρόγραμμα της εργατικής τάξης όπως προπαγανδίζει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αλλά το αντίστροφο. Το βασικό συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι για να σωθεί η εργατική τάξη, πρέπει να σωθεί ο καπιταλισμός.

Η απεργία-πανεθνική δράση κηρύσσεται από την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ (Κ.Σ) με την υπογραφή ενός Μνημονίου ταξικής συνεργασίας. Η μόνη υπογραφή που απουσιάζει είναι του ΣΕΒ, ο οποίος για λόγους κύρους και γοήτρου επέτρεψε να υπογράψουν οι πολιτικές σκιές του. (ΓΣΕΒΕ, ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ, ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ).

Το σήμα του υποψήφιου του ΠΑΣΟΚ το 2006 Άρη Γιαννακίδη με τον συνδυασμό ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Το Μνημόνιο συναντίληψης της Κ.Σ. είναι προϊόν της απονομιμοποίησης στη συνείδηση των εργαζομένων των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων (η ΓΣΕΕ μας καλούσε να ψηφίσουμε ΝΑΙ στα Μνημόνια και πρόσφατα η ΑΔΕΔΥ συγκρότησε μνημονιακό προεδρείο ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ) που εκφράζεται στην πλήρη τους αδυναμία να γεμίσουν ακόμα και τους χώρους των απεργιακών συγκεντρώσεων. Αυτό το μεγάλο κενό, αποτέλεσμα της χρεοκοπημένης τους πολιτικής, έρχονται να το καλύψουν οι επαγγελματικοί φορείς με ηγεσίες πασοκοδεξιές και με πλήρη υποταγή των εργατικών ταξικών αιτημάτων στην ανόρθωση της καπιταλιστικής ελληνικής οικονομίας.

Όμως δεν είναι μόνο αυτό. Οι ανάγκες της άρχουσας τάξης δεν εστιάζονται στο να βάλει εκ νέου ο εργαζόμενος πλάτη στο να βγει η χώρα από τη χρεοκοπία και το κεφάλαιο από το διεθνές αδιέξοδο: Σε μια διαρκώς επιδεινούμενη διεθνή αρένα (βλ. Πόλεμος στη Συρία, αποχώρηση Τραμπ από τη συμφωνία με Ιράν, κλιμάκωση εκατέρωθεν της έντασης στο Αιγαίο ή το εθνικιστικό παραλήρημα για την Δημοκρατία της Μακεδονίας), η Κ.Σ. βάζει πρώτο στόχο την ανόρθωση της πατρίδας (να μην ξεχνιόμαστε ότι πρόκειται για την καπιταλιστική πατρίδα των μνημονίων) και συνακόλουθα την υπεράσπισή της σε ενδεχόμενο πολέμου. Κάθε κυβέρνηση για τη διεξαγωγή του πολέμου απαιτεί την συναίνεση της εργατικής τάξης που ποτέ δεν δημιουργείται ως κεραυνός εν αιθρία. Ένα ολόκληρο πλέγμα σχέσεων απαιτείται να δημιουργηθεί ώστε ο πόλεμος να είναι “δίκαιος” για κάθε εμπόλεμη πλευρά. Το πρόγραμμα της Κ.Σ. αποτελεί το πρώτο βήμα της εθνικής, αλλά πάντοτε αστικής ενότητας για την συναίνεση των εργαζομένων στην περίπτωση πολέμου.

Τα αιτήματα της Κ.Σ. και ταξικής συνεργασίας είναι να ξαναστηθεί στα πόδια της η χρεοκοπημένη καπιταλιστική οικονομία με τη βοήθεια των εργαζομένων. Οι ίδιοι να μετριάσουν τις διεκδικήσεις τους αφού πρώτα προέχει η ανόρθωση της καπιταλιστικής οικονομίας.

Η εργατική τάξη και οι ταξικές της οργανώσεις πολιτικές, συνδικαλιστικές, κινήσεις πόλεις και αυτοοργανωμένες συλλογικότητες πρέπει να απορρίψουν το πρόγραμμα ταξικής

συνεργασίας και υποταγής στο κεφάλαιο που εμπεριέχει το πρόγραμμα της “εθνικής ενότητας” με το κεφάλαιο για τον πόλεμο.

Το πρόγραμμα της Κ.Σ. είναι το πρόγραμμα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για την δίκαιη ανάπτυξη, δηλαδή την παραγωγική καπιταλιστική ανασυγκρότηση της οικονομίας και της κοινωνίας που θα διασφαλίζει την κερδοφορία του κεφαλαίου και από την οποία η εργατική τάξη ίσως πάρει κάποιο μερίδιο. Γι αυτό τα εξέχοντα στελέχη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ δεν δίστασαν να υπογράψουν την περιβόητη συμμαχία.

Αντιγράφουμε από το Μνημόνιο ταξικής συνεργασίας:

α) **“Ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και καινοτομίας** με γνώμονα ένα Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για το μετασχηματισμό του παραγωγικού προτύπου της χώρας”. β) “**Κοινωνικό Κράτος** που παρέχει δίχτυ ασφαλείας για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και τους πιο αδύναμους συμπολίτες μας”. γ) “**Πολιτικές εκπαίδευσης** και κατάρτισης, που θα ενισχύουν την υγιή επιχειρηματικότητα, τον παραγωγικό σχεδιασμό και το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας”. δ) “**Δημόσιο σύγχρονο, αποτελεσματικό, ψηφιακό, αξιοκρατικό, δημοκρατικό και βιώσιμο με σεβασμό στα δικαιώματα των πολιτών και των λειτουργών του**. Εξάλειψη των αντιαναπτυξιακών, διαρθρωτικών και γραφειοκρατικών εμποδίων”. ε) “**Περιορισμό της εξοντωτικής φορολόγησης και εξάλειψη της δημευτικού χαρακτήρα εισφορολόγησης**, με παροχή φορολογικών κινήτρων συνδεδεμένων με την υγιή ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας”. στ) “**Πολιτικές αγοράς εργασίας** που δεν θα αναπαράγουν την εκμετάλλευση, τη φτώχεια και τον αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων, αλλά αντίθετα θα αναβαθμίζουν το ανθρώπινο δυναμικό και θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας”. ζ) “**Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη** και εμπέδωση του Κράτους Δικαίου”.

Στο πρόγραμμα συμπεριλαμβάνεται το αίτημα “**δραστική καταπολέμηση της ανεργίας**, **με βιώσιμε**ς (;) θέσεις εργασίας και αξιοπρεπείς όρους και αμοιβές”, “χωρίς λουκέτα και στρατιές ανέργων” αλλά βασική προϋπόθεση γι’ αυτό είναι να επιβιώσουν οι υγιείς παραγωγικές παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, δηλαδή ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής που σημαίνει την ανάταξη της χρεοκοπημένης χώρας στις πλάτες των εργαζομένων με μισθούς και συντάξεις πείνας, διαρκή ξενιτιά.

Δεν τίθεται ούτε εξ απαλών ονύχων το ζήτημα του χρέους, το ζήτημα των τραπεζών, το ζήτημα της ΕΕ, του ΔΝΤ και των Μνημονίων. Ίσως γιατί στις 20 Αυγούστου, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση θα έχουμε βγει από αυτά!

Όσοι ισχυρίζονται ότι με την απόρριψη της απεργίας και της “Πανεθνικής Ημέρας Δράσης” στις 30 Μάη δεν καλλιεργείται η ενότητα του κινήματος, θα πρέπει να αναρωτηθούν πότε οι τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις βρέθηκαν επικεφαλής του κινήματος τα τελευταία δέκα χρόνια. Αυτή η άθλια υποταγή τους και η προσχώρησή τους στα Μνημόνια, παρά τις απεργίες που κήρυσσαν κατά καιρούς και ήταν η αναγκαία βαλβίδα εκτόνωσης της οργής, είναι σήμερα η πηγή της κρίσης τους. Η κρίση τους όμως δεν θα ξεπεραστεί με μέτωπα αλά ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ και την έγγραφη προσχώρησή τους στο κυβερνητικό πρόγραμμα των Βρυξελλών. Εκτός αν οι ταξικές δυνάμεις του κινήματος προσχωρήσουν στην “πανεθνική ημέρα δράσης” αλλά με… ταξικά συνθήματα. Δεν πρόκειται για μια απεργία όπως όλες οι προηγούμενες.

Στις 12 Γενάρη, όταν ψηφίζονταν τα νέα προαπαιτούμενα μαζί και ο αντισυνδικαλιστικός νόμος για την απεργία, ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ αρνήθηκαν να κηρύξουν απεργία, καθήκον το οποίο ανέλαβε το ΠΑΜΕ, ο Συντονισμός Πρωτοβάθμιων Σωματείων και όποιο σωματείο έβλεπε το διαρκές έγκλημα. Εκ των πραγμάτων δημιουργήθηκε ένα άλλο κέντρο λήψης αποφάσεων για τον απεργιακό αγώνα.

Στην ίδια λογική πρέπει να προχωρήσουμε και σήμερα και καμιά ταξική δύναμη δεν πρέπει να προσχωρήσει στη λογική μιας απεργίας που μας δένει στο άρμα του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων των μνημονίων και αύριο στις ανάγκες του πολέμου.

Η ανάγκη για ένα νέο κέντρο αγώνα είναι απαραίτητο όσο ποτέ. Το ΕΕΚ και στο 16ο συνέδριο του επιμένει στην κατεύθυνση μιας πανελλαδικής συνέλευσης όλων των μαχόμενων εργατικών δυνάμεων για να καθοριστεί ένα ταξικό πρόγραμμα πάλης και άμεσης δράσης. Σε αυτό το καθήκον συμπεριλαμβάνεται πια και το πως θα αποτρέψουμε τον κίνδυνο ενός ιμπεριαλιστικού πολέμου στην περιοχή μας.

Γιάννης Χατζηγιάννης, Εργαζόμενος ΕΦΚΑ
Νίκος Πελεκούδας, μέλος ΔΣ του ΣΕΦΚ

(δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ)